

RECHTSPRAAK

Werknemer heeft niet aannemelijk gemaakt welke schade hij lijdt door zijn overgang in verband met een concessiewisseling. Kantonrechter plaatst kritische kanttekening bij handelen van werkgever.

Feiten

Werknemer is op 1 februari 1992 in dienst getreden bij Connexxion Openbaar Vervoer N.V. (hierna: Connexxion). Op 11 juli 2018 heeft Connexxion intern bekend gemaakt dat zij de aanbesteding van een concessie niet had gewonnen, en dat de concessie voorlopig was gegund aan EBS. Connexxion heeft de concessie per 25 augustus 2019 verloren. Bij brief van 13 juni 2019 heeft Connexxion aan werknemer laten weten dat hij tot de categorie van indirecte werknemers behoorde van wie de werkzaamheden door het verlies van een aanbesteding kwamen te vervallen. Ook heeft Connexxion werknemer geïnformeerd dat hij per 25 augustus 2019 van rechtswege over zou gaan naar EBS en daar in dienst zou treden. Werknemer heeft zich daartegen verzet. Werknemer vordert dat de kantonrechter voor recht verklaart dat hij door Connexxion ten onrechte op de transferlijst naar EBS is geplaatst en dat Connexxion daarmee in strijd met artikel 7:611 BW heeft gehandeld. Werknemer vordert bovendien veroordeling van Connexxion tot betaling van een (billijke) vergoeding van € 75.000.

Oordeel

De kantonrechter overweegt dat de stelling van Connexxion dat voor de vordering van werknemer geen juridische grondslag bestaat niet wordt gevolgd omdat werknemer zich bij de overgang heeft neergelegd. Volgens Connexxion had werknemer de plaatsing van de transferlijst aan kunnen vechten in een gerechtelijke procedure om daarmee de overgang naar EBS te voorkomen. De regeling van artikel 37, 38 en 40 WPV en de omstandigheid dat werknemer daarna is overgegaan naar EBS, leidt niet zonder meer tot de conclusie dat werknemer daarna geen vordering tot schadevergoeding uit hoofde van slecht werkgeverschap kan instellen. De kantonrechter is van oordeel dat werknemer niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij schade heeft geleden, lijdt of zal lijden. Werknemer heeft niet onderbouwd op welke manier hij schade lijdt door het feit dat hij nu in dienst is bij een kleiner bedrijf, of waarom hij bij EBS meer risico loopt zijn baan definitief te verliezen bij een volgende concessiewisseling; het doel van de WPV 2000 is immers baanbehoud bij concessiewisselingen. Voor zover dit risico zich al zou voordoen, heeft werknemer bovendien niet gesteld in hoeverre dit hem (vermogens)schade berokkent. Het had op de weg van werknemer gelegen te stellen waaruit de volgens hem geleden of te lijden schade bestaat. Nu hij dat heeft nagelaten zal de vordering

worden afgewezen. Dat Connexxion door werknemer op de transferlijst te plaatsen een groot financieel voordeel heeft behaald omdat zij een dure werknemer kwijt is, is niet relevant, omdat hieruit niet volgt dat werknemer (vermogens)schade heeft geleden. Nu niet kan worden vastgesteld dat werknemer schade heeft geleden, zal zijn vordering tot betaling van een billijke vergoeding worden afgewezen.

De kantonrechter ziet nog wel aanleiding om, ten overvloede, enkele kritische kanttekeningen te maken over de procedure die Connexxion heeft gevolgd bij het aanwijzen van werknemer, welke procedure bij een inhoudelijke beoordeling vol zou zijn getoetst. De kantonrechter merkt op dat de vraag rijst of Connexxion wel de juiste volgorde heeft aangehouden door werknemer eerst te informeren dat zijn werkzaamheden kwamen te vervallen en daarna te schrijven dat 'eigenlijk iedere medewerker aangewezen had kunnen worden om over te gaan'. Verder heeft Connexxion de stelling dat zij door de verloren concessie een omzetvermindering van 6,54% heeft, niet onderbouwd. Ook ten aanzien van de herplaatsingsinspanningen plaatst de kantonrechter een kritische kanttekening. Met de enkele suggestie om contact op te nemen met een concessiedirecteur over een vacante functie kan over het algemeen niet worden gezegd dat aan de inspanningsverplichting is voldaan.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 18-03-2021

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2021:2629

Zaaknummer: 8149792 \ CV EXPL 19-17171

Rechters: W. Aardenburg

Advocaten: C.I.M. Molenaar en C.M. van der Velden-Rijnsburger

Wetsartikelen: 37 WPV 2000 en 7:611 BW